

חתימת מסמך: 29/03/2022

תובע: אורי פנטילט ת"ז 03418203
באמצעות ב"כ עו"ד חיים שטנגר
מרחוב הרמן כהן 12 תל אביב-יפו
טל: 03-5220804 ; פקס: 03-5249407 (להלן: "האב")

נ - ג - ד

נתבעת: אילנית שיר ת"ז 031912462
מרחוב קרן המוזיקה 2/1 כפר סבא
נייד: 055-6615052
מייל: ilanit.shir8@gmail.com (להלן: "האם")

תגובה להחלטת כב' בית המשפט מיום 3.11.21

הגיעה העת כי כב' בית המשפט הנכבד ישים קץ לעינוי הדין והסבל המתמשך למעלה משבע שנים של התובעת וילדיה הקטינים ע"י התובע שאינו בוחל בשום אמצעי כדי לטרטר ולהתיש את הנתבעת תוך סיכון שלום הקטינים והכל בשל מסע נקמה, תאוות בצע ותו לא!!!
התנהלות התובע בהגשת תלונות שווא במשטרה, הגשת תביעות ובקשות סרק, ביזוי החלטות בית דין / בית משפט והפרת חובת חקוקה של סעיפים 15 ו-17 בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופוסיות, תשכ"ב-1962 עולה לכדי רמיסת חוק כבוד האדם וחירותו וכפי שיפורט להלן.

א. פתח דבר

1. טרם התייחסות הנתבעת לגופו של עניין, יובהר כי כב' בית משפט נכבד זה מכיר את התנהלות הצדדים מתיקי משפחה (תמ"ש 13-07-34494 ותמ"ש 13-07-34534) העוסקים בכספי קטינים, מזונות ובריאות הקטין וסוגיית המשכנתא החל משנת 2013 וקודם גירושי הצדדים ב-20.1.2020 בבד"ר בנתניה. החלטת כב' בית המשפט מיום 3.12.13 מדברת בעד עצמה:

איני רואה מקום להיכנס לחיכוכים המיותרים בין ב"כ הצדדים והנושא בסמכותה של וועדת האתיקה של לשכת עוה"ד. לא אתן להפוך את הדיון בפניי לקרקס

• מצ"ב פרוטוקול דיון 3.12.13 (עמ"2, תמ"ש 13-07-34494) מסומן נספח א

2. התובע, הינו עורך דין במקצועו, מנצל את כוחו ומעמדו בהגשת תביעות סרק שאינם עולות לו, בניגוד לנתבעת שנאלצת לשלם סכומי עתק מכספים שאין לה. אם לא די בעניין הכלב שנועד לפגוע בקטין ע"י התעללות באם, מעלה כיום התובע גרסה חדשה בבית הדין וטוען כי הדירות בבעלותו הבלעדית בניגוד לדבריו בפני כב' בית המשפט "ביתם המשותף" (סעיף 9 בהמשך).

הגדיל לעשות כשמצהיר אף עובדות כוזבות לביטוח לאומי על היותו שכיר ובעל תו נכה **שבוטל** בזמן שמעלים את הכנסותיו תחת שמם של אנשי קש ומנהל עסק עצמאי לעריכת דין יחד עם ב"כ ושותפו, עו"ד חיים שטנגר, ששמו נודע לשמצה. כך לדוגמא גילתה הנתבעת לתדהמתה, במסגרת צו לגילוי מסמכים כי, התובע מעלים הכנסות בסך של מאות אלפיי שקלים לחשבון העו"ש של אימו **כך שהתובע פוגע לא רק בילדיו, בשר מבשרו, אלא גם מאמו התמימה והחסרת ישע!!!**

- מצ"ב חשבון הקש בכיסוי האם כשהתובע מורשה חתימה, **מסומן נספח ב**

3. במאמר מוסגר, תציין הנתבעת כי אינה יכולה להתעלם מהתנהלותו הידועה לשמצה של עו"ד שטנגר, ב"כ התובע, שהיצג בעבר גם את הנתבעת ב"הסכם תשלומים" ומייצג נגדה כיום בניגוד לסעיף 16 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), תשמ"ו-1986. הנתבעת אינה יכולה להתעלם מניצול תמימותה והטעייתה על חתימת הסכם זה, עת חזרו הצדדים לשלום בית, לאחר שהתובע ביקש לצרף אותה לחשבון העו"ש ובכך להטיל עליה מחצית מהחוב שהיה על שמו של התובע בלבד טרם הנישואין!!!

- מצ"ב הסדר תשלומים מ-28.9.14, **מסומן נספח ג**
- מצ"ב כתבה מעיתון "כלכליסט" על מסוכנתו של עו"ד שטנגר, **מסומן נספח ד**

ב. התייחסות לגופם של הטענות

סיכון בריאות הילד

4. חרף מחלת האסטמה הכרונית של הקטין אופק (ת"ז 21784512-2) אשר הייתה ידועה לבית משפט נכבד זה **עוד בשנת 2013**, ואשר גובתה בסיכומים רפואיים של ד"ר מי זהב, ד"ר חגית לוי, ד"ר גור, פרופ' אורן פרוכטר, ד"ר לוי שקבעו פה אחד כי הילד אסמטי, נוטל תרופות קבועות ולכן "מומלץ כי ילדים עם בעיות נשימה לא יהיה חשופים לעשן ואבק ולא יחיה יחד עם כלבים" (תסקיר מ-7.11.13), ביקש התובע (להלן: "האב") לשהות עם ילדיו **מבלי להוציא את הכלב מדירתו**. אף שהוצע לו כי הנתבעת תשלם מכספה הדל פנסיון לכלב, סירב הוא בכל תוקף להוצאת הכלב בסופ"ש מהבית. **התנהלות שערורייתית זו ללא ספק סיכנה את הקטין ואינה עולה בקנה אחד עם החובה לדאוג לשלום הקטין ולבריאותו!!!**

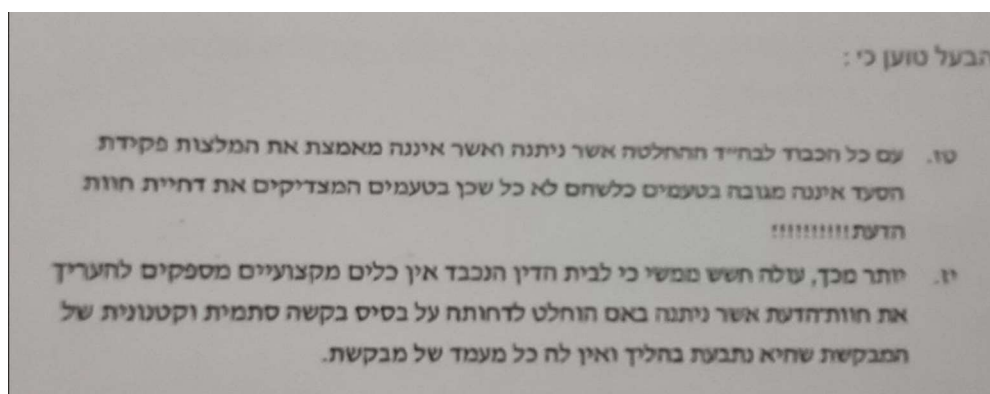
- מצ"ב חו"ד פק"ס מ-7.11.13, **מסומן נספח ה**
- מצ"ב החלטת הרכב קודם בבד"ר מ-17.8.13 בעניין הסדרי ראייה, **מסומן נספח ו**

5. רק בכדי לסבר את האוזן, הנתבעת תציין כי התובע עצמו צירף בבקשה שכותרתה "הוספת מסמכים" מ-3.12.13 (עמ' 13) את דו"ח העו"ש מיום 7.11.13 שבד"ר לא אימץ.

6. זאת ועוד, גם בדוח הסיכום נרשם בברור "אופק סובל מאסתמה על בסיס אלרגני. מומלץ לא לחשוף אותו לבעלי חיים עם שערות, חתולים, סוסים, ארנבים וכד'". הוחלף טיפול למשאף סימביקורט. במידה ויש קוצר נשימה במשאף סימביקורט 2-3 שאיפות לפי צורך לאפשר לו לנוח ולשתות מים", "מתחם שיהוי עלול להוות סכנה בעקבות היסטוריית חשיפה והתקפים קיימים בעבר" (סיכום מיום ה-2.12.19)

• מצ"ב לעניין חו"ד מתחם שיהוי עלול להוות סכנה מסומן נספח ז

7. כאמור, מצבו של הקטין כבר היה ידוע לכב' בית המשפט הנכבד מ-2013. כמו היום גם אז התעלל התובע בקטין ובנתבעת תוך הטלת אימתו כששם ללעג וקלס את ההחלטות השיפוטיות בסמכות בד"ר וכפי שרשם בד"ר בהחלטתו מיום 25.12.13:

• מצ"ב החלטת בד"ר מיום 25.12.13, מסומן נספח ח

8. וכך שיקר האב בעזות מצח בפרוטוקול הדיון מיום ה-6.1.20:
"אמרתני שהילד בריא לחלוטין...חוץ מדברים שקורים לילדים, הילד לא בטיפול קבוע, אין לו אסטמה הוא משחק שנתיים בקבוצת כדורגל מי שיש לו אסטמה לא מקבל אישור לשחק כדורגל... לא מדובר על רופא שבדק את הילד. היא סיפרה לו סיפור, הציג אישור משנת 2017 שהייתה צריכה אישור לבית הספר". (שורות 329-333)

דברי התובע כי בנו הקטין אינו חולה, עומדים בסתירה מוחלטת להצהרתו מיד לאחר מכן:
"הצהרתי שלא אחשוף אותו לכלב שלי, הוא בכלל לא מסתובב בבית, העו"ס יודעת שאני לפעמים לוקח אותם לפינת ליטוף והיא מסכימה... על סמך סיפורים שהאישה אמרה לו, האישור הוא לבית הספר.. אני "כופר" ולא מעניין אותי הילדים מדוע התחנתה איתי.."

אם הקטין לא חולה, מדוע טורח האב להצהיר כי "לא אחשוף אותו לכלב שלי??" מדוע משקר וטוען "אין שום מסמך על סכנת נפשות??"

• מצ"ב פרוטוקול דיון מ-6.1.20, מסומן נספח ט

• מצ"ב פרוטוקול דיון מ-23.7.20, מסומן נספח י

9. כאמור, ביום 1.4.2014 הודיעו הצדדים על חזרתם להליך שלום בית בפני כב' השופטת הבכירה רבקה מקייס (תמ"ש 13-07-34494) לאחר הודעתם כדלקמן:

1. הצדדים שמחים ומתכבדים להודיע לבית-המשפט הנכבד, כי בתאריך 28.2.2014 חזרו הם לחיות בשלום בית בביתם המשותף, למענם ולמען ילדיהם הקטינים, מתוך כוונה אמיתית וכנה לשקם את חיי נישואיהם.

10. ביום ה-9.5.19 עזב האב את הבית לאחר שהמשיך להתעמר כלכלית באם וילדיה ומטרתו אחת-נקמת האם ותו לא!!! כמו אז גם כיום, צץ מחדש הויכוח העקר על הכלב, לאחר שהנושא מוצא ונדון במסגרת הסדרי ראייה בסמכותו של בד"ר כדי להתיש ולשבש הליכי משפט תוך גזלת זמנו היקר של בית משפט נכבד זה והנתבעת שחייה אינם חיים, קורסת תחת העול הכלכלי ומשתכרת מדמי מזונות מזעריים (ללא מדור) בסך 2,500 ₪.

11. מסיבה שאינה מובנת ההרכב החדש "שכח" את ההחלטות הקודמות שניתנו בתיקים, ובניגוד לחו"ד מקצועיות, סיכומים רפואיים, תסקיר פק"ס מ-7.11.13, החלטות הדיינים מ-15.12.13, שינה את החלטות ההרכב הקודם. וזה לשון ההחלטה בערעור על החלטת בד"ר מיום 15.3.21:

טענתה העיקרית למניעת המפגשים עם האב היא הימצאותו של כלב בבית שלדבריה מסוכן עדי כדי סכנת מוות עבור הבן אופק שסובל מבעיות רפואיות ולאור המלצות רפואיות לפיהן אסור לו להימצא בקרבת בעלי חיים.

• מצ"ב תגובת האם לבד"ר גבוה מיום 20.5.21, מסומן נספח י"א

12. בניגוד לדיווח של האפוסטרופוס לדין מיום 29.6.21 שמונה ע"י בית משפט, לבקשת האם (ה"ט 21-06-58475), הנתבעת אינה יכולה להתעלם מהקשרים שנרקמו בין פק"ס בתסקיר "החדש" לבין התובע המניפולטיבי והתחכן, מאחורי גבו של בד"ר, דבר המסביר את "השמטת המידע" תוך סיכון מצבו הבריאותי של הקטין. התכתבויותיה של הגב' יפעת המר והגב' אלינור שבירו (שלא פגשה מעולם את האם) מ-24.9.19 עם האב "אני מתלבטת באם נכון להתקשר אליה ולנסות שוב או לענות לו... **כידוע לך** שלחתי לבד"ר בקשה בה ציינתי את **חוסר שיתוף הפעולה של האם** וביקשתי (מה **בדיוק כתבת?**)..."

13. רק בכדי לסבר את האוזן, תבהיר התובעת כי הגב' יפעת המר, חרצה את גורל האם והצהירה על "חוסר שיתוף פעולה" מצדה, עוד **טרם פגישתה** עמה ב-6.11.19, כשהאב מסמא את עיני רשויות הרווחה ולא מזכיר מילה וחצי מילה על מחלתו של הקטין!!!

- מצ"ב התכתבויות בין הגב' שבירו לתובע, מסומן נספח י"ב
- מצ"ב דוח אפוסטרופוס שמונה ע"י ביהמ"ש, מסומן נספח י"ג

14. האם שיצאה בחירוף נפש להגנת בנה, לא חסכה מכספה ונטלה אף הלוואות כדי לממן חו"ד נוספות שאחרונה בהם הייתה של פרו' פרוכטר ב-22.6.21, על פי החלטת בד"ר הגבוה מ-1.6.21

ואף צורפה לכב' ביהמ"ש זה ב-30.6.21 (ה"ט 21-06-58475) בהם הוכרע כדלקמן: **"בית משפט זה אינו יושב כערכאת ערעור על החלטות כב' בית הדין הרבני וערכת הערעור הינה בית הדין הרבני הגדול"**.

15. בעקבות החלטת בד"ר מ-13.7.21, הוגשה ע"י הנתבעת תגובה לתגובת האב שביקש לקבוע סנקציות כספיות לאם שמגינה בחירוף נפש על בנה. וכך כתבה הנתבעת בסעיף 23 לתגובתה:

23. הטלת קנסות בהתאם לסעיף 7 (א) לחוק בתי דין דתיים (כפיית ציות ודרכי דיון) התשט"ז 1956 עליו עותר האב מחייבת את בית הדין הנכבד בהתאם לסעיף 7 (ב) לעדכן את נשיא בית המשפט העליון:

"(ב) הודעה בכתב על קנס או מאסר שהוטלו מכוח סעיף קטן (א) תינתן מיד לנשיא בית המשפט העליון; הנשיא, או שופט אחר של בית המשפט העליון שהנשיא קבע לכך, רשאי, לאחר שזימן את הנידון אם ביקש זאת, לבטל את הקנס או המאסר או לשנותם לקולה."

• מצ"ב תגובת האם לאב על הבקשה להפרות והחלטה, **מסומן נספח י"ד**

16. לאחר תגובתה הנחרצת של האם, ניתנה החלטה לאלתר בו נכתב כדלקמן:

מוציע שוב לצדדים לראות נכוחה את תמונת המצב וכי התנהלותם פוגעת בראש ובראשונה בקטין שהם ללא ספק אוהבים אותו וחפצים בטובתו, הטלת סנקציות וכפיית ציות האם להחלטות ביה"ד, תיעשה, אך עם זאת מבוקש מהאב לעצור לרגע את המרוץ ולחשוב בכנות, האם "ניצחונו" של האב לכפות מפגשים על בנו יוביל לפתרון הבעיה? האם אכן כפיית האם תוביל לקשר בריא ומיטבי עם הקטין?

17. למורת רוחו של האב המתעמר, כל בקשותיו בעניין הפרות, שלא היו מעולם, לא נענו והדיון שקבע בד"ר בהחלטתו מיום 12.8.21 **בוטל**. האב שהבין היטב כי ישלם מחיר כבד על התנהלותו המפוקפקת מיהר להרדים את כלבו ובהחלטה מיום 1.9.21 נרשם כדלקמן:

ניתן לצפות כי אכן הוסרה אבן הנגף ביחסי הצדדים ומועתה יתקיימו הסדרי השהות בין האב לילדיו כפי החלטת ביה"ד נכתבה וכלשונה.

בכך תם ונשלם דיון על הכלב שמקומו עדן, התביעה על הסנקציות ובא לציון גואל!!!

- מצ"ב החלטת בד"ר לעניין הפרות ביום 12.8.21, **מסומן נספח ט"ו**
- מצ"ב החלטת בד"ר לאחר מות הכלב ביום 1.9.21, **מסומן נספח ט"ז**
- מצ"ב החלטת בד"ר ב-29.9.21 על ביטול הדיון ב-30.9.21, **מסומן נספח י"ז**

18. האב, שלא יכל להשלים עם החלטותיו הרבות של בד"ר, המשיך לטרטר ולכלות את זמנם היקר של הערכאות השיפוטיות בבקשות סרק חוזרות ונשנות **שנדחו בזו אחר זו** והכל כדי שלא לבטל את הדיון שנקבע לדון בהפרות, כך הופכים חייה של האם וילדיה לסבל בלתי יתואר למעלה מ-7 שנים **שקול זעקתם נשמע מקצה העולם ועד סופו ואין הקול נשמע!!!**

- מצ"ב הודעת האב על הרדמת הכלב ב- 30.9.21, **מסומן נספח י"ח**
- מצ"ב הודעה ובקשה מטעם האב שנדחתה ב-30.9.21, **מסומן נספח י"ט**
- מצ"ב הודעת סרק ע"י האב שלא לבטל את הדיון ב-30.9.21, **מסומן נספח כ**

19. **לאור המכתב שנשלח לרב לאו ב-6.6.21 ולאחר שתם ומוצא הנושא בבד"ר האזורי והגבוה, אין מקום יותר לדון בסוגיה זו שנפתרה לאחר הרדמת הכלב ע"י האב ובפרט לאור דחיית העתירה על הסף של האב בבג"ץ 1487/21 ודחיית התלונה לנציבות על שופטים ודיינים ולאור החלטת היועץ המשפטי לשיפוט הרבני שנדחתה גם היא!!!**

- מצ"ב מכתב לרב לאו מיום 6.6.21, **מסומן נספח כ"א**
- מצ"ב דחיית החלטת בג"ץ של האב מיום 16.3.21, **מסומן נספח כ"ב**

גזילת כספי קטינים

20. החלטתה של כבי השופטת רחל קרלינסקי (תמ"ש 39650-02-18), בגינה הועבר התיק לביהמ"ש נכבד זה (תמ"ש 5284-05-20) בעניין גזילת כספי קטינים ע"י האב מדברת בעד עצמה:

החלטה	04/06/2019
בקשה 14 בתיק 39650-02-18	
שו' רחל קרלינסקי	
מתוך תגובת ב"כ התובע עולה כי לא מילא אחר הוראות פסק הדין. ביהמ"ש רואה בחמרה התנהלות זו ובעיקר כשעסקין בכספי קטין, ועל כן מורה לב"כ התובע להפקיד את הכספים שהתקבלו מיידית ועד 11.6 בתיק ביהמ"ש. לא יעשה כן אשקול מתן סעד מתאים בנוסחות לעיוני 11.6 ע"י הוריו ואפוטרדו אין בכך למנע ממי מהצדדים לסכסוך האישי לפנות לביהמ"ש לעניני משפחה בבקשה מתאימה.	

אי תשלום מזונות

21. אם לא די בכך, מוסיף התובע חטא על פשע וגם מתשלום המזונות ומדור קטינים מתנער, כך מדרדר הוא במכוון את מצבם הכלכלי ובימים אלו ממש **ערב חג הפסח עשויים הנתבעת וילדיה למצוא עצמם ללא קורת גג!!!** דבריה הנוקבים כדורבנות של כבי השופטת מיום 7.12.13 מדברים בעד עצמם:

13. המבקשת טענה כי בסכום שהופקד בידיה על ידי המשיב בסך של 40,000 ₪ יש לזקוף מחציתו על חשבון חלקה במשכנתא שהוגדלה, ובכך אין הענקת סכומים מטעם המשיב אלא הגדלת חובם של הצדדים.

14. אמנם טענה זו נכונה היא ואולם אציין כי ללא התייחסות להתחשבות בין הצדדים שתידון

- מצ"ב בקשה להגדלת חוב בגין פיגורי חוב המשכנתא שלא משולמים ע"י התובע, **מסומן נספח כ"ג**

- מצ"ב החלטת כב' ביהמ"ש מ-7.12.13 (תמ"ש 34494-07-13), **מסומן נספח כ"ד**

22. מצער העובדה, שהאב, עו"ד במקצועו, מציג עצמו כקוזק נגזל כשפועל בניגוד לטובת ילדיו בתלונות השווא במשטרה תוך שימוש בקטינים נגד האם, אינו משלם מזונות ומסכן (כך!) את מדורם, לאחר שכנראה הילך אימים על הערכאות השיפוטיות, שכל רצונו למותת במלחמתו את האם המגוננת על ילדיה ואשר מוכנה הייתה ועודנה לשתף פעולה עם האב לטובת הקטינים.

23. הנתבעת תבהיר באותיות קידוש לבנה כי התובע מזוגג בין הערכאות השיפוטיות ומטעה ביודעין את בית משפט נכבד זה, לאחר **שכל בקשותיו להטלת סנקציות על האם, נדחו בזו אחר זו, התביעה נדחתה ומוצתה כבר עד תום בסמכותו של בית הדין!!!**

24. לאור הטעיית התובע ולאחר **שעובדות חדשות אלו, לא היו מונחות לעיני בית המשפט הנכבד בעת קביעת מועד לדיון בתיק זה!!! מבוקש כדלקמן:**

- ❖ לבטל לאלתר את הדיון הקבוע ל-29.6.22 שנקבע בהטעייתו הנבזית של האב!!
- ❖ לדחות על הסף את כתב התביעה נגד הנתבעת!!!
- ❖ לקנוס את התובע בגין טרטור הנתבעת בזבוז זמן שיפוטי יקר, זגגו בין הערכאות השונות לאחר שהעניין תם, נשלם והוכרע בסמכותו של בית הדין הרבני!!!

אילנית שיר, הנתבעת
אמא של אופק ובר